

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De tribus Vae. Cap. 55

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

D E T R I B U S V T A E.

- Methodius Methodiū deniq; homines ita angustiati, beatificabunt eos qui iam mortui sunt. §.c.30.§.12.
Similiter sacerdotes abscondēt habitū, & coronas suas, sicut Vincentius & Cyril
Apo.9 lus vaticinati sunt. Et postq illa tribulatio ecclesiae cesa fuit, tunc vae primū abiit. in fine
Et ecce venient adhuc duo vae post hoc.
- ¶ De tribus vae.
- Caput LV.
- Apo.8. **I**N Apocalypsi de duplice vae crebra fit mētio, ac multiplex repetitio. Subtribus quidem vae complebit ira dei contra ecclesiā eiusq membra, nam Iohānes audiuīt vocem dicentis: Vae, vae, vae habitatibus in terra. Nempe vae pri- §.c.53.§.14.
mū est illa tribulatio ob quam H̄er tota comportata est collectura. Quod qui dem vae obuenit propter scelerā nostrā. Vnde Iob: Si impius fuerō, vae mihi est. §.c.53.§.18.
Iohā.6.10 Et in Ecclesiastico: Vae duplice corde & labiis celestis, & manibus malefacientibus & j. eo. §.7.
Ecei.2.&41 & pectori, vae dissolutis corde, vae his qui dereliquerunt vias rectas, & diuerterunt in vias prauas. Vae vobis viri impij, qui dereliquistis legem domini altissimi. Item
Esa.1.&.3 Esaias: Vae gēti peccatrici, populo graui iniquitate, semini nequā, filiis sceleratis.
Oze.7. et 9 Et infra: Vae impio in malū, retributio emī manū eius fiet ei. Porro in Ozea inquit dñs: Vae eis quia recesserūt a me, vastabunt, qā p̄uaricati sunt in meret quoq ipsi quū recesserō ab eis. Ecce duplex nobis vae qui peccauimus, vnū quod sustinemus supplicia, alteq; caremus deo. Quippe istud primū vae est flagellū nobis propin quius iam immensus, quod presumū futurū sub tuba quinti angelī, vt pote in calce quinti, & infēcte sexti stratum iam concurrentium.
- Apo.9. **I**Et si ecclesia longo retroacto tpe tribulationes passa est q̄ plurimas, eo rūndem tñ tribulationū conlūmmatio dēnotat per primū vae, & fiet sub antipapa & tyrāno supraspecie caris. Postq emī Iohānes eiusdem antipapæ siue pseudoprophetē finem delcripsit, subiungit sc̄ens: Vae vnū abiit, id est, completū est. Atq; sub isto vno & primo vae comprehēdunt om̄es tribulationes in superioribus vlsq; huc deductæ. De ipso deniq; primo vae scriptū est in typo ecclesiæ: Vae tibi Moab que ad c.54.
Nume.21 per̄iūli popule Chamos, id est, nequā, qā comp̄hensi sunt tui filii & filiæ in captiuitate. Itē vae sup Nabo, qm̄ vaſtata est & cōfusa est fortis & tremuit, nō est ultra ex- §.c.49.§.24.
Hiere.48 ultatio. Idei co clamāt ecclesiæ: Vae mihi sup contritiō mea, pessima plaga mea.
Hiere.10 Rursus ad ecclesiā dñs: Quia oblita es mei & confisa es mēdacio, ideo ego nudaui
Hiere.15. fecmora tua, & apparuit ignominia tua, vae tibi Hierusalem, id est, ecclesia. §.c.46.§.12
- Apo.16. **I**n isto primō vae dicunt homines māducare linguas suas p̄e dolore, & blasphemare dēū celi p̄e doloribus & vulneribus suis, & non agere penitentiā ex operibus suis. s. malis, & sic in malo obstinati peribunt. Ille peruersorum interitus nūcupat primū vae, quia propter eosq; culpam ipsosq; poena in p̄esen- & j. eo. §.5.
ti seculo ingoatur perpetuo duratura, ob eorum enim defperationem obstinatam descendunt in infernum viuentes. c.64.§.4
- Psal.54. **III** Reliquū est: Sicut allegoricē tria vae opprimūt ecclesiā viuieralem §.c.37.§.11.
2. Bir.8 ut pote primū vae culpabile in membris morbos, secundū vae poenale in aduersitatibus tpalibus ecclesiā perturbatibus: tertium vae & ternū, quo ecclesia meretrix, in damnatis. s. Christianis, ppetuo cruciabit. Sic tropologice tria vae patif quilibet per uersa ecclesiā singularis seu indiuidua, videlicet quilibet anima damnata. Quae dicit, vae mihi quia nata sunt. s. quo ad culpā, vae mihi qui tam longa fuit vita mea. s. quo ad poenā temporalem, & vae quia sum in morte ppetua. Quoq; vae primū obuenit pectori in conscientia, que naturaliter mordet pectori, quo anima voluntarie incurrit primā ruinā, id est mortem spūalem. Siqdem p̄ dei grām homo huiuscmodi morsum conscientia ad reatū & verā poeniam nō dirigit ne quā primā sui ruinā reparat: tunc sequitā secunda ruina qua homo destruit & comparat iumentis insipientibus. Propterea deus ei infligit primū vae, quādo ip̄m pulsat & punit cū aduersitatibus temporaliibus. Post quas si pector se non emēdauerit, vitā spiritualem recuperando om̄esq; in se ruinas & vulnera pectorum reficiendo, tūc sequeat eum tertia ruina, id est, mors corporalis & necessaria, quae secum affert secundū vae, id est, intensum mortis dolorem ac mortsum amarissimum. Et statim adeat vae tertium, quod Deut.32. est peculiare vniuersitatis hominis iudiciū extremitū, quoniā pars peccatorū erit in Apo.21 stagno ardenti igne & sulphure, quae est mors secunda.

Ad tollē

- S. eo. §. 2** IIII § Ad tollendum illud tertium vñ Propheta inuocat dominum, di- **J. eo. §. 4**
cēs: Illumina domin⁹ oculos meos, ne vnquām obdormiā, id est, corporaliter mo- **Psal⁹. 12**
riar in morte, s. spirituali, hoc est, in p̄ctō mortali, quia inde sequeret tertium vñ, id est, mors secunda & perpetua: tunc diabolus inimicus meus diceret, pr̄valuī aduersus eum, vt pote contra me peccatorem. Itidem Christus, ordine tamē p̄- **1. Bir. 56.**
postero, ad Birgittā inquit: Si p̄ctōres emendati ad me noſ predierint, vindicabor in ira mea, tunc vñ s. tertium erit eis in corpore & in anima; vñ s. secundū quia in mundo, id in aduersitatibus temporalibus vixerūt, & vñ s. primū culpabile, quia mo- **2. Birg. 9**
dica fuit voluptas eorū, & adhuc illa vana diligunt, ideo cruciatus eorum (intelli- **Birg. ext. 82**
go per terzum vñ) erit perpetuus.
- S. c. 37. §. 11.** V § Ceterē primū vñ aduenit triplici modo: Primo, quia homo nascit in malam inclinationem. Secundo, quādo committit culpā. Tertio, si perseuerat in culpa vñq; ad finem vitæ temporalis. Hinc in Birgitta dicit: Vñ super vñ misere- **4. Bir. 71**
S. c. 33. §. 7 ria super miseriā veniet, vñ quoq; nunquām minuet, deinde subiungit, veniet tibi vñ, quo vñ caro tua arescit, aīa pauroe dissolueſ &c., ideo fugie celeriter ad latibu- **5. Bir. 71**
lum diuinæ humilitatis, ne veniat vñ quod minatur, quia ideo minat ut fugiatur. Et alibi Christus de quodam populo ait: Ego ostendo multa vñ homines p̄pa- **6. Bir. 71**
rent se ad bona, & scient facienda, & patienter expectent, veruntamen scias, vñ vnum abiit, & alterum veniet super ingratos regni huius, & post veniet benedi- **7. c. 1. §. 3**
S. c. 40. §. 7 ctio mea super humiles petentes misericordiam meam.
- S. c. 45. §. 4** VI § Sic fiet etiā in ecclesia occidentali vniuersa nam licet in eodem re- **8. c. 44. §. 8** gno & in pluribus alijs singularibus locis, vbi olim fides catholica viguit primū ve- **9. c. 47. §. 1.** abierit, eo videlicet casu & tempore, quo inibi per violētiā fire per malā doctrinā fides Christi cessauit, & sic ecclesia in eisdem locis sp̄cialibus quodāmodo omnē **10. c. 46. §. 2.** ruinā passa est, tñ in ecclesia occidentali primū vñ nondū finitū est. Quę quidē ec- **11. c. 54. §. 2.** clesia ad solā fermē Europā est redacta, vbi p̄cipue in Italia vita exuberat, ac po- **12. c. 45. §. 11.** tissimū in Alemania religio sancta deficere incipit, ideo ibi cū maiori dāno & cru- **13. c. 59. §. 3** deliori austeritate, & extinctione fortassis seu trāpositione ecclesia Romā, pri- **14. c. 58. §. 6** mū vñ adhuc restat, & cū tremore expectat consumendū. Tametsi multe ecclesiæ **15. c. 47. §. 10.** particulares, tum in Asia, tum in Aphrica, tum etiā in quibusdā Europā partibus propter hominū ibi existentiū exorbitatiās, succubuerūt, & primū atq; secundum **16. c. 57. §. 6** vñ passæ esse videntur, quia sui homines tam in fide q̄ in dignitate ecclesiastica cor- **17. c. 26. in fi.** ruerunt, tertium vñ & aeternam damnationem recepturi.
- S. c. 45. §. 11.** VII § Præmissa mala oriētālium sunt p̄ambula exempla calamitatum occidentalis seu Romanæ ecclesiæ, quæ similiter ob suos membra delecta iam- **18. c. 31. §. 6** diu primā culpæ ruinam patit, ideo proximè in dignitate, tandem in fide est ruini- **19. c. 28. in pri.** ra & p̄ consequens primū vñ in breui passura, quis in ipsa ecclesia extiterint multi viri boni. Prout Christus Birgittæ, interroganti, quare ciuitas Sipontina, vbi tot corpora sanctoꝝ quiescent, destructa esset, respondit, hoc meruerunt p̄ctā inha- **20. c. 57. §. 6** bitatiū, aliaꝝ quoq; ciuitates meruerunt consimilia, luctus quidā, videntis obsti- **21. c. 26. in fi.** nationem eorundem inhabitantiū, rogauit deum ut potius locus desolaretur q̄ tot animæ perirent. Redeo ad propositū: Suprascriptū igit primū vñ Christiani mo- **22. c. 31. §. 6** derni sustinebūt, temporalibus solūmodo incubentes. Nam saluator Corozant aliasve Iudeoꝝ ciuitates alloquēs his verbis, vñ vobis opulentis &c. voluit figu- **23. c. 28. in pri.** rare ac significare presentiū Christianoꝝ regiones. Quocirca omnes Christiani- **24. c. 54. §. 7** tatis ordines modo pueri absq; dubio primū vñ mox sustinebūt, quia vñ omni- **25. c. 54. in fine** bus peccatoribus qui in via Cain abierunt.
- S. c. 43. §. 5.** VIII § Porro quidā vates de duobus dūtaxat vñ loquunt, velut Ezechi- **26. c. 54. in fine** el inquiens: Accidit post malitiā tuā vñ vñ tibi. Et infra: Vlilate vñ vñ diei, q̄ aut xta est dies domini. Item Amos: In cunctis dicet vñ, vñ. Et in Apocalypsi: Vñ, vñ ciuitas illa magna Babylon, hoc intelligendū est de vñ temporali, & de vñ perpe- **27. c. 54. in fine** tuo, vel quia caremus deo & suffreremus supplicia.
- S. c. 54. §. 7** IX § Primū vero vñ (de quo nunc loquimur) est presentis seculi, & figu- **28. c. 54. in fine** ra illius magnę tribulationis, qualis (iuxta euangelicum p̄ coniūm) non fuit ab initio mundi vsque modo. Idem quoque primū vñ est finis longæ vñ tribulatio- **29. c. 54. in fine** nis, quā

DE TRIBVS VAE.

- nis, quam ecclesia (ut dictum est) per singulos quinq; præteritos status passa est. In **I. eo. §. 6.** & sexto autem statu totum illud primū vñ complebit, quoniam circa finem eiusdem se- **I. c. 48. §. 6.**
Iob. 5 xti statu, ecclesia à suis aduersitatibus ad tempus liberabit. Id testatus est Eliphas **I. c. 47. §. 8.**
 in Iob dicens: In crepationem domini ne reprobis, quia ipse vulnerat s. in quinq; **I. c. 47. §. 8.** & **I. c. 65. §. 11.**
 statibus, & medef, percudit, & manus eius sonabunt. In sex tribulationibus libera- **I. c. 66. §. 3.**
 bit te, quasi dicat: O ecclesia per sex status fuisti tribulata, tñ in ultima sexti status **I. c. 54. §. 4.**
 tribulatione, ut pote post primū vñ liberabit te deus. Postea subiungit: Et in septi-
 ma nō tanget te malum. Tunc enim secundum Thelosphorū & quosdam alios scribentes, **I. eo. §. 12.**
 finiet quintus status, & sexto statu adhuc durate septimus ecclesiæ status paulatim **I. c. 44. §. 10.**
 se crescat. Siquidem eo tempore fiet ecclesia reformatio, ac infidelium conueratio omnium
 præter Iudeos, quibus cęcitas contingit, donec plenitudo gentium introierit. Illa
 erit quædam figura & incepio tranquilli status septimi. **I. c. 56. §. 3.**
- Roma. 11** X. § Post ambitionē deniq; vnius, id est, primi vñ, videlicet post q; eccle-
 sia per ignem primæ & magnæ tribulationis transierit, & ecce veniet adhuc duo vñ
Apo. 9 post hoc, q; sunt complenda sub tuba sexti & septimi angeli. Circa finem equidem se-
 xti ecclesiæ status, flagellum magnum (quod erit secundum vñ) Antichristus incutiet Christianis & toti ecclesiæ. De eodem secundo vñ, & Antichristi tyrannide scribitur **I. c. 61. §. 4.**
Apo. 11 in Apocalypsi à capitulo nono, ibi, & textus angelus, usque ad capitulum unde-
 cimum, vbi dicitur: Gentes, id est, gentiliter viuentes calcabunt ciuitatem sanctam, **I. c. 46. §. 1.**
 id est, ecclesiam, bestiam, que ascendit de abysso, id est, Antichristus, faciet aduersus eos, scilicet iustos bellum, & vincet illos, & occidet eos. Vñ secundum abiit, & ec-
 ce vñ tertium veniet citio.
- Ioachim** XI. § De ille præterea secundum flagello inquit Ioachim: Post tribulationem supra descripti tyranni terribiles, vñ primū abiit, & ecce vñ secundū, fugiamus à facie eius, clama in fortitudine, quia iam incipiunt ultimi cruciatus, ah, ah, vbi est Lucifer **I. c. 41. §. 4.**
Apo. 8 quo abiérunt stellæ? Per quas forsitan prælatos significare voluit Ioachim: Per Luciferum autem pontificem quasi singularem stellam, quæ si pervertitur nominat absynthium. Postea subdit: Curramus & nō &c. nō aspiciamus retro. Quo quidem secundo flagel **I. c. 21. §. 14.**
Hiere. 30 lo post interitum Antichristi finito, credent Iudei & reliquæ tribus Israel, quæ (ut inferius deducit) ad Christum conuerterent. Venient namq; dies (ait dominus) & conuer- **I. c. 42. §. 6.**
 tam conuerzionem populi mei Israel & Iuda, & conuertâ eos ad terram quam de- **I. c. 40. §. 4.**
 di patribus eorum. Tu ergo ne timeas Israel, quia saluabo te de terra longinqua, & **I. c. 61. §. 9.**
 semen tuum de terra captiuitatis. **I. c. 68. §. 11.**
- XII. § Interim vel post modicum interuallum adueniet tertium & ultimum vñ & flagellum ecclesiæ per Gog aliosq; tyrannos hominibus infligendū. De quo dicit: Vñ terræ & mari, quia descendit diabolus ad vos, habet iram magnam, sciens quod modicum tempus habet. Et licet in Iob videat exprimi, q; in septimo statu ecclesiam nō tangat aliquod malum, tñ subintelligendum est diuturnum, qm perfecatio ipsius Gog non diu durabit, sed deniq; est malum septimi status. Vel illa tercia plaga potest referri ad finem, seu caudam sexti status, ut infra patebit. Vel potest dici, q; il lud vñ non tangat ecclesiæ. s. spiritualiter, sicut nec tyranni olim nocuerunt ecclesiæ, quia Gog & sui satellites non intendebant principaliter nocere ecclesiæ, sicut primū flagellum circa dignitatem ecclesiastica, vel sicut secundum Antichristi flagellum circa fidem catholicam, sed Gog & sui complices, licet instigabunt homines ad colendum bestiam, tñ principaliter oīa morte, psternere conabant, iuxta elogium istud: Suscitabo super eos Mædos, qui argentum non querant, nec aurum velint, sed sagittis paruulos interficiunt, & lactentibus vteris non miserebuntur, & super filios non parcer oculus eorum. Illam stragam ecclesia suaq; membra patienter sustinebunt. Idcirco huiusc malum temporale non tangat ecclesiæ, neq; eius seu suis membris in salute nocabit, quemadmodum oīa martyrum sanguine ecclesia non læsa, sed salubriter irrigata est adiuta. Hinc docemur, pro fructu salutis adipiscendo, in omnibus aduersitatibus nostris patientiam esse adhibendam, ne per impatientiam meritum mutetur in culparum. **I. c. 56. §. 15.**
7. q. t. cum p cussio. **I. c. 42. §. 9.** **I. c. 59. §. 6.** **I. c. 46. §. 11.** **I. c. 56. §. 11.**
- Esa. 31.** ¶ De patientia in tribulationibus adhibenda.
- Caput LVI.
- Projinde